

نقش‌هایی که زنده ماندند



نگاه روز

جزئیات سامانه جدید وزارت اقتصاد برای صدور مجوزها

پایان امضاهای طلایی

معطل ۵ دستگاه

انتخابات میاندوره‌ای کنگره آمریکا چه نتیجه‌ای خواهد داشت؟

سراب دموکراسی

در واشنگتن



آرمانی

«روایت زن ایرانی» شعار محوری سیزدهمین دوره جشنواره عمار اعلام شد

ویژه

وقتی از معیوب بودن نظام دیدبانی سلامت حرف می‌زنیم از چه می‌گوییم؟

برج مراقبت سلامت در مرخصی

۲۰

گزارشی از اقدامات وزارت صمت برای مقابله با قاچاق

قاچاق

با خیال راحت!

۱۳

کمبودهای دارویی، مکمل موج ترکیبی کرونا و آنفلوآنزا شده است

خیز کرونا و آنفلوآنزا در آستانه جام جهانی

۱۶

ناگفته‌های محمدرضا داوودنژاد از دوران مبارزات خود در گفت‌وگو با «جام‌جم»

روزگار پرخطر یک چریک هنرمند

۸

گزارش اختصاصی «جام‌جم» از یک پرونده ویژه

جزئیات عملیات رهایی گروگان ایرانی در ترکیه



پشت پرده دروغ بزرگ در فایل صوتی لورفته خبرنگار BBC

دعوا بر سر ایران است

۱۹



نگاهی به طراحی مشکوک پوشش «طرفداران تیم ملی»

لباس هویت خواهی یا تجزیه طلبی؟

۲



۵

جلد دوم



جلد دوم روزنامه جام‌جم شامل هشت صفحه، از مجموعه مطالبی در حوزه‌های رایو، تلویزیون، رسانه، فرهنگ، هنر و البته سبک زندگی می‌شود.

آنلاین



واقعیت ماجرای کشته‌سازی رسانه‌های معاند پروژه کشته‌سازی یکی از شکرده‌های همیشه رسانه‌های معاند بوده و هدفش ملت‌بند کردن فضای جامعه و تهدید امنیت روانی است.

نماهنگ «رفیق شهیدم ۲» ابودر روحی، خواننده سرود «سلام فرمانده» نماهنگ جدیدی را با عنوان «رفیق شهیدم ۲» به شهدای حرم حضرت شاهچراغ تقدیم کرده است.

با جایگزین کانال سونو آشنا شوید روسیه کریدور شمال - جنوب ایران را به عنوان مسیر جایگزین کانال سوئز پیشنهاد کرد. زیرساخت‌های کنونی انتقال کالا بین شرق و غرب جوابگو نیست.

محمومیت‌های شدید قانون جدید چک سال ۱۳۹۷ قانون جدید چک توسط مجلس تصویب و برای اجرا ابلاغ شد؛ در همین راستا بانک مرکزی اقدامات لازم را در زمینه اجرای قانون انجام داد.

کمبود سمعک رانمی شوند برخی فروشندگان سمعک به بهانه افزایش قیمت دلار، فروش اجناس خود را متوقف کرده‌اند یا از خریداران هزینه بیشتری دریافت می‌کنند.

ورزشگاه‌های فینال ادوار جام جهانی جام جهانی، پربیننده‌ترین رویداد ورزشی است به طوری که بازی فینال جام جهانی ۲۰۰۶ آلمان را ۷۱۵٫۱ میلیون نفر در دنیا زنده تماشا کردند.

www.jamejamonline.ir

نگاه

نخست‌وزیری برای پایان رژیم صهیونیستی



جعفر قناداشی دبیرکل هیئت بین‌المللی مسلمانین

چند روز قبل شاهد پیروزی حزب لیکود به رهبری بنیامین نتانیاهو در انتخابات پارلمانی رژیم غاصب صهیونیستی بودیم و تا چند هفته دیگر دولت جدید این رژیم با نخست‌وزیری نتانیاهو تشکیل خواهد شد. معنای پیروزی نتانیاهو در انتخابات اخیر این است که ساکنان سرزمین‌های اشغالی، مجدداً کسی را انتخاب کرده‌اند که او را عامل شکست‌های بزرگ در عرصه سیاسی و نظامی و به بن بست رسیدن رژیم اشغالگر قدس می‌دانستند و در انتخابات قبلی، کنارش گذاشتند. روی آوردن دوباره به این فرد یعنی این دولت جعلی در شرایط خوبی نیست و راه حل دیگری برای افرار از این بن بست ندارد. این مسأله به معنی شکست و به پایان رسیدن گزینه‌ها در مسیر ادامه حیات رژیم غاصب صهیونیستی است و بنابراین نتانیاهو نباید تحولات اخیر را برای خود، پیروزی قلمداد کند. نتانیاهو در کارنامه خود بایک شکست بزرگ سیاسی روبه‌روست و آن طرح عادی سازی روابط با کشورهای عربی است و تصور می‌کرد در دوره ریاست جمهوری ترامپ می‌تواند این طرح را به صورت کامل محقق کند و با امضا گرفتن از سران وابسته و مترجم عرب، مسأله فلسطین را به طور کامل به فراموشی سپارد. اما در زمان ترامپ این اتفاق نیفتاد و به جز چند کشور کوچک ذره‌بینی و سودان که رژیم ضعیفی است، کشورهای دیگر به این طرح تن ندادند و پوشالی بودن سیاست‌هایی که نتانیاهو دنبال می‌کرد و نادرست بودن پیش‌بینی‌های او کاملاً آشکار شد. جالب این‌که نتانیاهو این روند عادی سازی متوقف شد بلکه حتی در کشوری مانند عراق، قانونی برای ممنوعیت عادی سازی روابط تصویب شد که به منزله نوعی شکست و عقبگرد در عرصه عادی سازی روابط با اسرائیل بود. در عرصه نظامی هم رژیم اشغالگر قدس با وجود برخورداری از بیشترین حمایت تسلیحاتی و مالی آمریکا در هر برخوردی که با غزه داشته، شکست فزاینده‌تری را تجربه کرده است. در قضیه داعش نیز که صهیونیست‌ها امیدوار بودند از این طریق بتوانند کشورهای اسلامی را تضعیف کنند، نتیجه‌ای کاملاً معکوس گرفتند و کشورهای محور مقاومت، تقویت شدند و رژیم غاصب صهیونیستی در معادلات نظامی منطقه‌ای در پایین‌ترین سطح قرار گرفت و امروز هم هیچ آمیدی به بازسازی شرایط ندارد. در داخل فلسطین هم پیش‌بینی نتانیاهو این بود که بتواند طرح الحاق کرانه باختری را جایگزین طرح شکست‌خورده معامله قرن کند اما الان برخلاف تصور او، کرانه باختری به سمت مسلح شدن پیش رفته و شور و هیجان مبارزاتی، سراسر فلسطین را فرا گرفته است و این نشان می‌دهد روندی که او دنبال می‌کرده بسیار نادرست بوده و اکنون با میلیون‌ها جوان فلسطینی سراپا خشم روبه‌رو هستند که حاضرند برای آرمان‌های خود هرگونه فداکاری کنند و این به خودی خود می‌تواند دولت رژیم اشغالگر فلسطین را هم از نظر برقراری امنیت برای صهیونیست‌ها و هم به لحاظ اقتصادی - که بخش عمده‌ای از آن متکی به صنعت گردشگری است - با بحران روبه‌رو کند. لذا احساس پیروزی نتانیاهو همراه با نگرانی عمیق از شرایطی است که حاصل عملکرد او و سایر نخست‌وزیران این رژیم است و او این بار کشنده‌ترین شرایط را پیش رو دارد و شاید اگر درایت داشت، این مسئولیت را نمی‌پذیرفت. نتانیاهو هیچ راه‌حل تازه‌ای برای بن‌بستی که در دوره قبلی نخست‌وزیری‌اش ایجاد شد، ندارد و دستش خالی است و شاید سرنوشت این‌طور رقم خورده که رژیم غاصب صهیونیستی با دوران نخست‌وزیری او به پایان برسد.

یادداشت

روایتگری، ضرورتی فرهنگی



علی‌اکبر عبدالکریم زاده عضو هیئت مدیره شورای سردبیری

بسیاری از آدم‌ها نظر کرده که خدمات بزرگی در عرصه‌های مختلف دارند، خاصه آنها که در امور معنوی و برپایی اندیشه دینی با فداکاری، نتایج عام‌المنعرا را رقم می‌زنند. روحیه روایتگری ندارند و دقیق‌تر این‌که اصلاً روایت خدمات و مصائبی را که در مسیر دستیابی به نتیجه تحمل کرده‌اند، نوعی ریاکاری می‌دانند. به نحوی که گویی اگر ذره‌ای از فداکاری خود را نقل کنند به وجدان‌شان از پشت خنجر زده‌اند. اما ترویج و گسترش این آداب به‌نفسه ارزشمند به جای تقویت خیر به پرورای شر می‌انجامد. وقتی روایت‌های فردی نقل نشود یا به کفایت نقل نشود، مفاهیم و تجربه‌های میدانی ارزشمند از نسلی به نسل بعد منتقل نمی‌شود. وقتی اهمیت این فقدان فهم نشود، امر روایتگری تجربه‌های فردی رخ نمی‌دهد و هنگامی که این بلا دامنگیر جامعه شود، گسست نسلی پدید می‌آید؛ وضعیتی که امروز بخشی از جامعه را در بر گرفته است. یکی از مهم‌ترین ترک فعل‌های رایج در نظام فرهنگی کشور، غفلت در روایت و بازخوانی مکرر وقایع تاریخ و خاصه تاریخ معاصر ایران زمین است. این روند بدون اغراق حاصل سیاست‌های دوران بازسازی است که در دولت‌های بعدی آنچنان نهادینه شد که امروز کسی از زاویه نقطه ضعف فرهنگی به آن نظر نمی‌اندازد. سازمان‌ها و نهاد‌های عریض و طویل فرهنگی، حتی آن دسته که ماموریت‌شان یا بهتر بگوییم بهانه وجودی‌شان انتقال مفاهیم ارزشمند در حوزه انقلاب اسلامی، مقاومت و... است در ترک فعل بی‌گران خود آنچنان غرق شده‌اند که خودشان هم خبر ندارند دیگر از محتوای پخته شده‌اند.

روایتگری در کمال خودش به بازخوانی متنوع و مکرر یک موضوع در قالب محصولات فرهنگی جذاب برای مخاطبان گروه‌های سنی و سلیق مختلف تبدیل می‌شود و این تنها ابزار مناسب تبیین است. کتاب‌های زیادی نوشته شده که در انتظار روایت مانده‌اند. تبیین، کلید واژه‌ای است که آنچنان از ناحیه نظام فرهنگی نسبت به آن غفلت شده که مقام معظم رهبری آن را گوشزد می‌کنند و از آن بارها به عنوان چشم‌اسفندیار وضعیت امروز یاد می‌کنند.

حالا در این ترک فعل فراگیر ساختارهای فرهنگی از ما به عنوان افراد جامعه چه کاری برمی‌آید؟ در کمترین نقش‌آفرینی باید بر عنصر روایتگری مکرر تمرکز کنیم. هر شخص از جامعه که دل در گرو انقلاب اسلامی دارد و توسعه تمدن ایرانی - اسلامی را انتظار می‌کشد از تجربه زیستی خود در روزهای انقلاب و ایام دفاع در خطوط نبرد، مقاومت شهری و... برای فرزندان خود روایت کند. اگر از دست‌مان برمی‌آید، مکتوب و منتشر کنیم و اگر بیشتر برمی‌آید، براساس آن، محصول فرهنگی تولید کنیم. آنچنان در این راه ممارست کنیم تا مفاهیم برای نسل‌های تازه و نسل آینده تبیین شود. با توجه به بی‌خبری بخشی از نسل نواز وقایع آشکار این سرزمین، امروز این یک تکلیف فرهنگی است. گفت‌وگو محمدرضا داوودنژاد را هم بخوانید تا جادوی روایتگری صادقانه را دریابید. به یقین آدم‌هایی با مختصات او کم نیستند.